

ὀμβρίου ὕδατος· διὸ καὶ καλεῖται ἀφρός. Καὶ ἐπιφέρεται
 ἐνίοτε ἐπιπολῆς τῆς θαλάττης, ὅταν εὐημερία ᾗ, ἐν ᾗ συ-
 στρέφεται, οἷον ἐν τῇ κόπρῳ τὰ σκολήκια, οὕτως ἐν τούτῳ
 ὁ ἀφρός, ὅπου ἂν συστῇ ἐπιπολῆς· διὸ πολλαχοῦ προσφέρε-
 5 ται ἐκ τοῦ πελάγους ἢ ἀφύῃ αὕτῃ. Καὶ εὐθηνεῖ δὲ καὶ ἀλί-
 σκεται πλείστη, ὁπόταν ἔνυγρον καὶ εὐδεινὸν γένηται τὸ
 ἔτος. (4) Ἡ δ' ἄλλη ἀφύῃ γόνος ἰχθύων ἐστίν, ἡ μὲν καλου-
 μένη κωβίτις κωβιῶν τῶν μικρῶν καὶ φαύλων, οἱ κατα-
 δύνουσιν εἰς τὴν γῆν· ἐκ δὲ τῆς φαληρικῆς γίνονται μεμ-
 10 βράδες, ἐκ δὲ τούτων τριχίδες, ἐκ δὲ τῶν τριχίδων τριχίαι,
 ἐκ δὲ μιᾶς ἀφύης, οἷον τῆς ἐν τῷ Ἀθηναίων λιμένι, οἱ
 ἐγκρασίχολοι καλούμενοι. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἀφύῃ, ἡ γόνος
 ἐστὶ μαινίδων καὶ κεστρέων. Ὁ δ' ἀφρός ὁ ἄγονος ὑγρός
 ἐστὶ καὶ διαμένει ὀλίγον χρόνον, καθάπερ εἴρηται πρότερον·
 15 τέλος γὰρ λείπεται κεφαλὴ καὶ ὀφθαλμοί. Πλὴν νῦν εὔρηται
 τοῖς ἀλιεῦσι πρὸς τὸ διακομίζειν· ἀλιζομένη γὰρ πλείω μένει
 χρόνον.

ΚΕΦ. ΙΕ.

XVI. Αἱ δ' ἐγγέλους οὔτ' ἐξ ὀχείας γίνονται, οὔτ' ὠστο-
 κοῦσιν, οὐδ' ἐλήφθη πώποτε οὔτε θορὸν ἔχουσα οὐδεμία,
 20 οὔτ' ὠά, οὔτ' ἀνασχισθεῖσαι ἐντὸς θορικῶν πορῶν, οὔθ'
 ὑστερικῶν ἔχουσιν, ἀλλὰ τοῦτο ὅλον τὸ γένος τῶν ἐναίμων
 [μόνον] οὐ γίνεται οὔτ' ἐξ ὀχείας, οὔτ' ἐξ ὠῶν. Φανερόν δ'
 ἐστὶν ὅτι οὕτως ἔχει· ἐν ἐνίαις γὰρ τελματώδεσι λίμναις,
 τοῦ τε ὕδατος παντὸς ἐξαντληθέντος καὶ τοῦ πηλοῦ ξυσθέν-
 25 τος, γίνονται πάλιν, ὅταν ὕδωρ γένηται ὀμβριον· ἐν δὲ